

Слова, които го превръщат в йерарх с „огнено“ слово

(06.06.2020 г.)

- Напоследък през целия този период, който преживяхме, всички Ваши изказвания Ви представят като личност с „огнено“ слово. И отличителната негова черта беше разглеждането на една група хора, хомосексуалистите, заради които бяхте силно критикуван за изказвания, направени лично от Вас. След като бяха изказани такива критики, митрополитът на Морфу прави ли си самокритика?

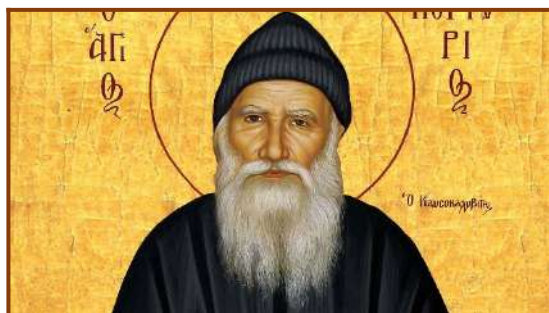
- Ама, чедо, какво сме казали за хомосексуалистите? Казахме това, което говори Църквата от толкова време – че е грях. Че грешният хомосексуалист, когато дойде при нас и поиска да го научим на изкуството на покаянието, на науката на покаянието, на психотерапията на покаянието, ще му помогнем.

Както помагаме на всеки развратник, женкар, прелюбодеец, алчен и скъперник.

Така че, това казах. Казах, разбира се, и нещо, което често ни повтаряше св. Порфирий, че страстите се унаследяват. Както наследяваме дарбите на родителите си и на дедите си, така се унаследяват и страстите. Обърни внимание: става въпрос за тези, за които не е имало покаяние! И това не е наказание. Това е един втори шанс да се бори християнинът за децата си, така че страстите, които си наследил от баща си и майка си, по-нататък да намалеят.

Знаеш ли какъв е резултатът от месец август досега, откакто се вдигна този шум?

Четиридесет дни твоите колеги ни бичуваха, защото казахме това, което казваше ап. Павел. И така, резултатът е: доста писма от хомосексуалисти, които признават, че това е страст, която притежават, а не естествено явление. И искат да им помогнем: едни да се изповядат, други да им кажа при кой духовник да отидат, трети – да се помолим за тях.

- Един хомосексуалист не може ли да е и вярващ същевременно?

- Може, как да не може! Ама чедо, има ли някой, който да няма страст?! Каж ми! Това, което организират хомосексуалисти (и то не всички от тях) отказват е, че не искат да им говорим за покаяние. Искат да им се признае официално, че били третият пол. Е, това нашата Църква не ни го позволява.

- Една голяма част от хората, обаче казват, че това е естествено явление.

- Е, нека казват, нека говорят.

- Вие не допускате ли, че може една друга група да съществува паралелно?

- Не може. Мъж и жена сътвори Бог, това казва Священото Писание. Аз не съм станал епископ, за да изразявам собствените си възгледи, но да говоря това, което казват светците, което казва Священото Писание. Не съм казал нещо мое.

- Да, но можете ли Вие да вярвате в нещо друго?

- Не е позволено. Когато си епископ, изповядваш вярата на светците. Не дойдох, за да съм Омир, нито Неофит. В Кипър са ме изпратили тези Божии светци, за да изразя било гръмко или мълчаливо, било пламенно или сладко и свежо богословието на светите отци и майки. Няма да правя компромиси във вярата си, за да галя ушичките на когото и да било.

Покаянието е за всички. И хомосексуалистът, и убиецът, и развратникът, и ревнивецът – всички те могат да участват във вярата ни.

- Може би начинът, по който се изразявате, как виждате това, е погрешен...

- Моля?

- Понякога казваме, че искаме да изразим нещо, но го казваме по неправилен начин.

- Абе, да ти помогна: просто не го казват, ето, това е. Не ги казват тия неща останалите епископи! Грешката е, че мълчат.

- Да, но това не отблъсква ли хората?

- Не, привлича много хора. Аз нямам проблем с отблъскването. Ако някои искат сладкодумие, има и други, които говорят сладкодумно – и епископи, и свещеници. Нека отиват при тях, нека вървят при сладкодумците.

- Някога не бяхте такъв. Обяснете ни го!

- Е, ама минах петдесетте. Светците ми казаха: „Ще говориш след 50“. Такъв бях, скрих го от вас. Чува ли? Неофит е такъв. Ако попиташ най-близките ми приятели, знаят кой е Неофит. Скрих го от вас, защото разбрах с какво си имам работа в Кипър – с една оранжерия.

- Какво имате предвид?

- Оранжерията не понася естествения начин на живот. Да запазим и някоя тайна. Много неща казахме.

Превод от гръцки език: Мария Христова